

KASTEEL d'URSEL MAGAZINE

Driemaandelijke uitgave van de Provincie Antwerpen/Kasteel d'Ursel, Hingene | 6de jaargang # 23 | augustus-september-oktober 2010

SCALA AND KOLACNY BROTHERS

PROVINCIE
ANTWERPEN

Foto Kasteel d'Ursel - © Rudy Gadeyne

Leven in het kasteel

Wie de vorige magazines gelezen heeft, zal het waarschijnlijk beamen: het seizoen 2009–2010 was goed gevuld en gevarieerd. Hotel d'Ursel, historische diners, de her-togelijke bruikleen, een internationale pianomasterclass, Supervlieg, circus Ronaldo en de Kasteelfeesten brachten meer dan ooit leven in het kasteel. Zeker omdat deze blikvangers nog werden aangevuld met rondleidingen, concerten en de meest diverse verhuuractiviteiten. De medewerkers van het kasteel hebben zich uit de naad gewerkt om dat allemaal mogelijk te maken. Het is dan ook niet meer dan gepast om hen daar eens expliciet – en met naam en toenaam – voor te bedanken. Bedankt Lieve, Nicole en Micheline, om het kasteel kraaknet te houden en te zorgen voor een warm onthaal, spijs en drank en ondersteuning waar nodig. Bedankt aan René en Ilse, die de administratie en financiën voor hun rekening nemen. En Janko, die klust en knutselt waar hij kan. En Veerle, die alle

activiteiten mee organiseert en er zo luid mogelijk over communiceert. Allemaal werken ze deeltijds en het is alleen dankzij hun flexibiliteit, betrokkenheid en inzet dat het kasteel kan bruisen van leven. Vanaf half augustus vliegen we er opnieuw in. Na een jaartje afwezigheid is de seizoens-opener opnieuw weggelegd voor het Walter Boeykens Festival. Op 27 augustus is het de beurt aan Scala & Kolacny Brothers voor een uniek concert vanuit de openstaande ramen van het kasteel. Het najaar is verder vooral gevuld met kleinere activiteiten: enkele mooie concerten, de Open Monumentendag, een meerdaagse cursus 18de-eeuwse dans en het bijhorende Winterbal. En ondertussen werken we achter de schermen aan het programma voor 2011, de terugkeer van de vele wandbespanningen op de eerste verdieping en de opening van de tweede verdieping...

LUDO HELSEN
gedeputeerde voor cultuur

KOEN DE VLIAGER-DE WILDE
beheerder kasteel d'Ursel

COLOFON Kasteel d'Ursel
Wolfgang d'Urselstraat 9
2880 Hingene
www.kasteeldursel.be
T 03 820 60 11 · F 03 820 60 15
kasteeldursel@admin.provant.be
Rekening 091-0185047-97

Het magazine van het Kasteel d'Ursel is een uitgave van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen:

Cathy Berx, gouverneur-voorzitter,
Ludo Helsen, Rik Röttger,
Koen Helsen, Marc Wellens,
Inga Verhaert en Bart De Nijn, leden
en
Danny Toelen, provinciegriffier.

Jaargang 6, nummer 23,
augustus–september–oktober 2010

Redactie: Veerle Moens en Koen De Vlieger-De Wilde,
met medewerking van Joke Bungeneers,
Els Dever en Elise Simoens.

Vormgeving: Frederik Hulstaert

Druk: Albatros Printing, Duffel

Oplage: 4500 exemplaren

Dit magazine werd gedrukt op milieuvriendelijk papier en verpakt in milieuvriendelijke folie.

ISSN 1781-4464

KASTEEL d'URSEL MAGAZINE

Gratis magazine

Wil je het magazine van kasteel d'Ursel thuis ontvangen? Bezorg ons dan je adresgegevens. Alle nummers zijn ook terug te vinden op de website.

Kasteel d'Ursel trakteert

Maandelijks trakteren we abonnees op gratis kaarten voor evenementen in het kasteel én daarbuiten. Geef je e-mailadres door als je hiervoor in aanmerking wil komen.

Kasteelheer voor een dag

Onlangs werden de huurvoorwaarden voor het kasteel vernieuwd. Voor meer info, de volledige huurovereenkomst en een aanvraagformulier kan je ons bellen of surfen naar de website.

Langs de grote poort

Verderop in dit magazine lees je meer over de afgeronde restauratie van het poortgebouw. Tegelijkertijd werden ook de twee belangrijkste toegangen tot het park onder handen genomen. Het smeedijzer van de poorten, het metselwerk van de pilaren en de dakpannen op de muren werden allemaal in ere hersteld. Aannemer PIT uit Kapellen klaarde de klus tot ieders tevredenheid en perfect binnen de afgesproken termijn. En zo kunnen onze bezoekers het domein opnieuw in stijl betreden!

Restauratie tweede verdieping van start

Nu de werken op het domein voorlopig achter de rug zijn, concentreren we ons op de tweede verdieping. Daar bevinden zich een tiental appartementen. Ze bestaan telkens uit een slaapkamer met een of meerdere kleinere kamertjes, die dienden als *cabinet de toilette* of *garde-robe*. De meeste vertrekken werden vroeger gebruikt door de hogere bedienden, zoals de *maître d'hôtel*, de kok en de privé-leraar. Ze zijn dus minder rijkelijk afgewerkt dan de appartementen op de eerste verdieping. Toch zijn er uitzonde-

ringen: het appartement dat uitkijkt over de vijver is bijvoorbeeld voorzien van een schitterende 17de-eeuwse wandbespanning. En in de rechtervleugel vinden we ook 'la chambre des petits princes': de kinderkamer, waar de lambriseringen, deuren en open haard net iets kleiner zijn uitgevoerd dan elders. Ook deze restauratiewerken worden uitgevoerd door aannemer pit uit Kapellen, onder leiding van Architectenbureau Vanhecke & Suls uit Wilrijk. Ze zullen vermoedelijk tot eind 2011 duren.

De porseleinkast op haar oorspronkelijke plaats in de grote salon, tussen een Chinees kamerscherm en een schilderij. Het roze Chinese behang werd pas later aangebracht in deze ruimte.

Hollandse porseleinkast

Vorige zomer gaf de hertog d'Ursel een groot aantal boeken, schilderijen, meubels en siervoorwerpen in bruikleen. In de loop van het najaar keerden vierduizend boeken al terug naar de bibliotheek. Zeven familieportretten kregen een conservatiebehandeling en een dertigtal ingelijste tekeningen en gravures sieren de muren van de eerste verdieping. De volgende stap is de herinrichting van de

centrale salon op de eerste verdieping. De blikvanger is de wortelnoten orgelgebogen porseleinkast, die door meubelrestaurator Jan Cheroutre opnieuw gebruiksklaar werd gemaakt: 'Deze Hollandse kast dateert uit ca. 1720. Hoewel de meeste onderdelen nog goed waren, stond het geheel eigenlijk op instorten. Bij een eerdere reparatie waren de bolpoten met ferme nagels vastgemaakt aan de houten dragers, waardoor zowel de poten als de dragers gingen bar-

sten. Al het gewicht steunde dan op de zijpanelen, maar die scheurden ook. In feite hielden alleen de vier stevige laden de kast nog recht.'

Nu dat stabiliteitsprobleem verholpen is, kunnen we de kast opnieuw vullen met een fraaie selectie porselein uit de herzogelijke bruikleen, zowel van Europese makelij (Meissen en Sèvres) als geïmporteerd uit China of Japan. Ze zal worden omringd met enkele schilderijen, tafeltjes en gestoffeerde zetels.

Scala & Kolacny Brothers

© Stijn Kolacny

Scala en de Kolacny Brothers scoren hoog in binnen- en buitenland. Na Europa en Canada zijn ze volop bezig Amerika te veroveren. Exclusief voor Terra Nova halen we ze nog even naar Hingene voor een concert in een feeëriek kader. Letterlijk, want vanuit de openstaande ramen van het kasteel komen hun hemelse stemmen je tegemoet.

Alles begon in april 1996 met welgeteld achttien meisjes. Stijn en Steven Kolacny wilden in hun vrije tijd werken met stemmen en een 'koor' was daar ideaal voor. Tijdens de beginjaren vertoef Scala vooral in het klassieke koormilieu. Het vele repeteren leidt tot succes op klassieke koorfestivals en -wedstrijden. Maar al snel slaan de broers een nieuwe weg in. Steven maakt zelf arrangementen van bekende pop- en rocksongs en geeft ze zo een nieuwe dimensie. Voor ze het zelf goed beseffen, zijn de broers Kolacny meer dan full time met Scala bezig en wordt het een professionele bezigheid. Ze zijn vanaf dan onafscheidelijk. 'Ik werk al sinds mijn kindertijd met Steven,' zegt Stijn Kolacny. 'We zijn als broers goed op elkaar ingespeeld.

We weten ondertussen heel goed wat elkaars kwaliteiten zijn, maar kennen ook elkaars gebreken. De kunst is om enkel de kwaliteiten uit te spelen. Als we al eens ruzie maken is het heel heftig, maar kunnen we er weer twee jaar tegen.' De broers-pianisten laten zich omringen door zangeressen die zorgvuldig worden geselecteerd. Stijn Kolacny: 'Er zingen 230 zangeressen bij Scala, de kinderkoren niet meegeteld. Ze zijn gemiddeld twintig jaar en komen uit heel Vlaanderen. Sinds kort hebben we ook aanvragen uit Wallonië en Duitsland. Ze studeren aan een hogeschool, universiteit of conservatorium. Sommigen werken en zijn getrouwd, er zijn er zelfs bij met kinderen. Eén ding hebben ze gemeen: een ongelooflijk mooie stem en een enorme wilskracht.'

Voor al die wilskracht is van belang. 'Scala repeteert wekelijks meer dan drie uur op zaterdagvoormiddag in Aarschot. En vóór elk concert nog eens vijfenzeventig minuten. Dat is behoorlijk wat,' zegt Stijn. 'Bovendien moet elke zangeres thuis studeren via onze 'membersite' met opnames, aparte partijen en partituren met mijn aanduidingen. Af en toe kunnen nieuwe zangeressen aansluiten bij het koor. Enige voorwaarde is dat ze al ervaring hebben opgedaan in een ander koor en notenleer gevolgd hebben.' Stijn Kolacny geniet duidelijk van zijn vrouwelijk gezelschap. 'Het is fantastisch om enkel met vrouwen te werken, ze kunnen zich tegelijkertijd goed amuseren en nog fantastisch presteren ook. Dat zou je nooit hebben met een gemengd koor,' vertelt hij.

Naast het vrouwenkoor, dat uit twee groepen bestaat, zijn er nog twee kinderkoren en een tussengroep. 'De selectie van wie er wanneer meezingt, gaat meestal vanzelf: volgens beschikbaarheid of leeftijd. Meestal zijn er geen problemen omdat er veel optredens en opnames zijn. We vinden het belangrijk voor ons én voor onze zangeressen dat we naast Scala nog een min of meer normaal leven leiden.' 'Scala on the rocks', de eerste cd van Scala werd meteen lovend ontvangen bij zowel pers als publiek. Er volgden gastoptredens van grote namen uit de Belgische rockscène (Zornik, Arid, Hooverphonic, K's Choice, Noordkaap...) en aanwezigheid op een hele reeks festivals (Lowlands, Genstse Feesten, Nekka Nacht, Dranouter...). Scala haalde voor het eerst goud in België, wat ongezien was voor een koor. Na de release van de tweede cd 'Dream on' volgde een eerste grote en volledig uitverkochte tournee langs de Vlaamse cultuurcentra. Vanaf dan lonkte ook het buitenland. De cd's werden opgepikt door de buurlanden met concerten en erkenning in Frankrijk en Duitsland. Steven begon daarna meer en meer eigen nummers te schrijven. Koen Buyse van Zornik wordt geëngageerd als co-producer. 'It all leads to this', de derde cd van Scala werd opnieuw met goud bekroond. Na het eerbetoon aan Pierre Rapsat, de cd 'Dans les yeux d'Aurora' veroverden Scala en de Kolarac's ook Wallonië en met enkele Duitstalige nummers nam het succes ook in Duitsland toe. 'Het repertoire van Scala is ondertussen heel breed en bestaat uit eigen nummers en covers', vertelt Stijn Kolarac: 'In Hingene zullen we ook een mix brengen. We kennen het kasteel al heel lang, omdat we met onze koren al verschillende keren

verbleven in Het Laathof, het centrum voor jeugdtoerisme op het kasteeldomein. Maar het is nog niet zo heel lang geleden dat ik voor het eerst binnen in het kasteel kwam. Ik ging er langs om praktische afspraken te maken voor ons concert en om te bekijken vanuit welke ramen onze Scala-zangeressen deze zomer zouden gaan zingen. Mijn mond viel open van verbazing. Het is een schitterende locatie met een prachtige geschiedenis.' 'De sfeer van een optreden wordt in belangrijke mate bepaald door de locatie', vervolgt Stijn. 'We hebben met Scala al in verschillende kastelen in Duitsland opgetreden en in België waren de ruïnes van de abdij van Villers-la-Ville wel bijzonder. Het publiek en ook wij krijgen daar een kick van. Optreden is trouwens iets wat we echt graag doen. Het is fantastisch als een publiek zijn appreciatie laat blijken. Het directe contact tussen publiek en artiest, daar doen we het voor.' In februari 2009 trad Scala voor het eerst op in Amerika. Sindsdien worden de Kolarac's en hun zangeressen op de voet gevolgd door Amerikaanse producers en boekingskantoren. 'Intensief scouten', heet dat, zegt Stijn Kolarac lachend. 'De Amerikanen waren aanwezig tijdens verschillende concerten en volgden ons van Ath tot Tienen. PBS, de Amerikaanse openbare omroep capteerde in het voorjaar een liveconcert in het Brugse Concertgebouw voor een televisiespecial. Die wordt in augustus uitgezonden. Het aantal kijkers is moeilijk in te schatten, maar kan oplopen tot 50 miljoen. Onze nieuwste cd 'Circle' wordt binnenkort ook in Amerika uitgebracht. Verder gaan we intensief toeren: in België, Nederland, Duitsland, Scandinavië, Canada en dus ook Amerika.'

Of ze dat succes verwacht hadden? 'Het was nooit ons masterplan om Scala uit te bouwen tot een professionele en internationale groep', antwoordt Stijn Kolarac in alle bescheidenheid. 'Maar nu het geleidelijk zover gekomen is, vind ik dat we er voor moeten gaan. Er worden ons formidabele kansen aangeboden en die moeten we met onze beide handen grijpen.' ■

VEERLE MOENS

Kasteel d'Ursel

Scala & Kolarac Brothers

Vrijdag 27 augustus
kasteeldomein d'Ursel

21 uur
deuren vanaf 19 uur
10 euro

Concert in open lucht. Enkel staanplaatsen.

Het concert maakt deel uit van
Terra Nova, het zomerprogramma
van de Provincie Antwerpen.

I.s.m. Cultuurcentrum Ter Dilft Bornem

Info en reservatie

terrano.nova.provant.be
03 338 95 85 (Info Cultuur)

Vrijwilligers gezocht

Wil je helpen om dit concert in goede banen te leiden, laat ons dan iets weten:
03 820 60 10 of
kasteeldursel@admin.provant.be

POORTGEBOUW in nieuw kleedje

Detail uit een technische kaart van een waterleiding naar de brouwerij op het domein van de hertog, 1755.

Geaquarreleerde pentekening, Algemeen Rijksarchief Brussel, Familiearchief d'Ursel. *Actes relatifs aux biens*. Hingene, r 105.

Dit voorjaar heerste er flink wat activiteit in de Edmond Vleminckxstraat 2, bij de zijingang van het domein d'Ursel. Jarenlang stond daar tussen kerkhof en poort een sterk vervallen gebouwtje, nog nauwelijks zichtbaar onder de woekerende klimop. Sinds deze zomer is het in zijn oude glorie hersteld en kreeg het een nieuwe bestemming. Maar hoe oud is dat huisje en wat was nu eigenlijk de oorspronkelijke functie?

Een eigen brouwerij bij de deur

Vandaag ligt de hoofdingang van het kasteel in één rechte lijn met de kasteeldreef en kijk je pal op de voorgevel van het kasteel. Die situatie is pas in de jaren 1761–1764 ontstaan: daarvoor lag de hoofdingang van het domein in de Dorpsstraat, nu de Edmond Vleminckxstraat. In 1728 liet hertog Conrard Albert de toenmalige hoofdingang van het domein verfraaien met een smeedijzeren poort, geflankeerd door pilasters in blauwe hardsteen en een hek. Links en rechts daarvan liet hij twee bakstenen gebouwtjes optrekken.

Uit het archiefonderzoek weten we dat die respectievelijk dienst deden als brouwerij en als mouterij. Die functie behielden ze tot aan het begin van de 20ste eeuw. De brouwerij lag links van de poort, aan de rand van de gracht. Ze deed eerst nog een tijd dienst als 'werkhuis' en later als berghok. Ze raakte steeds meer in verval en is al in de jaren

1960 gesloopt. De mouterij weerstond de tand des tijds beter: tot het midden van vorige eeuw was het de schrijnwerkerij van het domein.

Het was heel normaal dat op zo'n domein een brouwerij stond. Niet alleen de familie d'Ursel maakte hier gebruik van: ook het personeel van de familie en de huurder van de dorpsherberg 'De Grootte Swaene' konden hier terecht. Zelfs de Hingenaars mochten hier hun bier komen brouwen, tegen een kleine vergoeding. Op een mooie kaart uit 1755 zien we dat de brouwerij haar water niet uit de gracht rond het domein betrok. Er werd een speciale waterleiding aangelegd om zuiver water van het riviertje de Vliet aan te voeren. Het speel- en afvalwater kwam vermoedelijk wél in de gracht terecht...

Het poortgebouw in zijn oorspronkelijke toestand, als ruïne en na restauratie

Ossenbloedrood, Pruisisch blauw of Spaans groen?

Op diezelfde kaart kunnen we heel goed zien hoe de twee gebouwtjes er uit zagen. Het zijn twee bakstenen constructies, met een schilddak bedekt met rode pannen. In het midden van het dak steekt een schouw uit, en aan beide uiteinden van de nok is een nokversiering getekend. Tijdens de graafwerken voor de afvoerleidingen kwam onder andere een mooie nokpan met golfmotief in rood geglaazuurd aardewerk aan het licht. De nokversieringen waren vermoedelijk uit hetzelfde materiaal vervaardigd.

De verdwenen brouwerij had in de muur aan de straatkant een boogvormige deur met daarboven een ovaal raampje, een 'oculus'. Eenzelfde deur en bovenlicht zien we nu nog in de noordelijke muur van de vroegere mouterij. Voor dergelijke eenvoudige gebouwtjes gebruikte men geen natuursteen voor de omlijstingen en waterlijsten. De baksteen kreeg hier wél een geprofileerde bepleistering met een afwerking in imitatie-natuursteenkleur. Toen de gebouwtjes in de 18de eeuw werden opgetrokken, was het de mode om buitenmuren met een zogenaamde kaleilaag af te werken. Die kalkbepleistering beschermde het metselwerk tegen weer en wind én het oogde ook mooi verzorgd. Hier en daar was een klein restje van die afwerking al die eeuwen lang bewaard gebleven. Zo weten we dat het gebouw was geschilderd in zogenaamd 'ossenbloedrood'. We ontdekten ook dat de bezetter in het midden van de lint- en stootvoegen

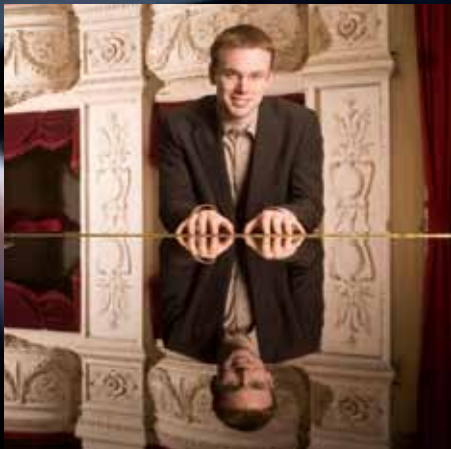
met de zijkant van het voegijzer ondiepe insnijdingen had aangebracht. Daardoor kreeg je, nadat de hele muur met de donkerrode verflaag was overtrokken, toch de indruk van perfect afgewerkt metselwerk. De ramen en deuren durfde men al eens in een opvallend kleurtje zetten. Zo was het vaak gebruikelijk om daarvoor de kleuren van het wapenschild van de eigenaar te gebruiken. Voor de familie d'Ursels zou dat dan rood en geel geweest zijn. Dat is hier niet gebeurd: in het archief staat de aankoop vermeld van pigment om 'Spaans groen' te maken. Kleurenonderzoek van de bewaarde deur en van het blokkozijn leerde ons dat ze geschilderd waren in een soort blauw-groen, ook gekend als 'Pruisisch blauw'. Aan het huidige poortgebouw kunnen we zien dat er in de loop van de 19de eeuw een aantal herstellingen en aanpassingen gebeurden. Zo had het oorspronkelijk maar één raam, in de oostelijke zijgevel. Om wat meer licht binnen te brengen zijn op het einde van de 19de eeuw of in de vroege 20ste eeuw in de drie andere muren ook vensters gestoken. Op een oude foto, genomen kort na 1906, is het raam dat over het kerkhof uitkeek al te zien. Bij de restauratie hebben we enkel de raampjes aan de straatkant bewaard. Om het onderscheid te maken met het oudere schrijnwerk, hebben we hier voor de 19de-eeuwse schildering in wit gekozen. Ook de dakbedekking is hersteld zoals ze in de 19de-20ste eeuw was.

Een nieuwe toekomst voor de oude mouterij

Tientallen jaren lang was het gebouwtje het onbetwiste territorium van insecten, vogels en kleine (knaag)dieren. Wind en regen hadden er vrij spel, de klimop hulde alles in een waas van geheimzinnigheid. Maar hoe pittoresk ook, zo'n romantische ruïne was niet echt op z'n plaats. We hebben de oude mouterij zo goed mogelijk gerespecteerd. Het dak is hersteld, maar de zoldervloer – die helemaal vermolmd was – hebben we niet vernieuwd. Zo kan je binnen de mooie oude dakconstructie nog bewonderen. De ingemetselde ketel en stookplaats, in een hoek recht tegenover de deur, zijn vermoedelijk 19de-eeuws en het enige relict dat aan de oorspronkelijke functie herinnert. In het kleine kamertje links van de deur zijn openbare toiletten gemaakt, de grote ruimte is multifunctioneel. Groepen die een bezoek aan het park brengen, kunnen hier verzamelen en een inleiding krijgen. Na het geritsel van de vleermuizen en het getrippel van de muizen klinkt hier dus binnenkort weer het geschuifel van mensenvoeten ... ■

JOKE BUNGENEERS,
Provincie Antwerpen, dienst erfgoed

Ik speel in de eerste

Drie jaar is het intussen geleden dat de Bornemse pianist **Liebrecht Vanbeckevoort** finalist werd van de wereldvermaarde Koningin Elisabethwedstrijd. Vanbeckevoorts prestatie was zo overtuigend dat hij ineens van een regime van enkele concerten per jaar naar een kalender met jaarlijks zo'n zeventig concerten gekatapulteerd werd. Je zou van minder een burn-out krijgen. Maar de solide Vanbeckevoort klaarde die ongetwijfeld soms helse klus met verve. 'Na de wedstrijd werd ik een tijdje helemaal geleefd. Mijn echtgenote die ook zelf hogere muziekstudies achter de rug heeft, begreep dat gelukkig helemaal,' vertelt Vanbeckevoort. 'Maar zeker nu ik pas vader ben, lijkt het me net iets beter om een gezond evenwicht tussen mijn privé en professioneel leven na te streven.'

Wat moeten we ons voorstellen bij het leven van een professionele pianist?

VANBECKEVOORT: 'Mijn pianostuderend leven heeft eigenlijk heel veel weg van een nine-to-five job. Na een concert vraagt men mij wel eens wat ik in het dagelijkse leven doe. Ik kan me best voorstellen dat mensen er niet bij stilstaan dat een concert voorbereiden echt wel heel veel studietijd vergt. Zo zijn de qua concerten erg rustige zomermaanden altijd weer broodnodig om het volgende seizoen voor te bereiden. Of het dan goed weer is of niet, regelmatig studeren blijft ook dan een absolute noodzaak. Studeren doe ik meestal in blokken van twee tot drie uur. Op concertloze dagen kan dat oplopen tot acht uur. Als ik me tussendoor wil ontspannen, ga ik meestal sporten. Ik geniet er met volle teugen van dat ik mijn broodwinning nog altijd volledig uit mijn concertleven kan halen. Ooit wil ik wel graag les geven, maar momenteel vind ik het ronduit heerlijk dat ik al mijn tijd

kan stoppen in het uitbreiden van mijn repertoire en het vertrouwd geraken met de concertpodia.'

Speelde je intussen concerten die een onuitwisbare indruk nalieten?

VANBECKEVOORT: 'In februari speelde ik een concert in Knokke-Heist. Gedurende die maand organiseert men daar in het knusse kerkje van Ramskapelle concerten bij kaarslicht. Gevoelig als ik ben voor de setting waarin ik terechtkom, is dit concert me bijgebleven als een van de meest stemmige die ik tot nu toe gespeeld heb. Voor onvergetelijke ervaringen hoef je dus niet noodzakelijk in prestigieuze en grote zalen te spelen. Maar soms kan een podiumervaring ook heel erg raar zijn. Zo kan een vervelende akoestiek je tijdens een concert wel eens psychologisch parten spelen. Gelukkig leer je uiteindelijk zelfs dergelijke dingen relativeren. Uiteindelijk speel ik in de allereerste plaats nog altijd piano voor mijn plezier.'

Ook het concert in kasteel d'Ursel wordt bijzonder. Je verjaart op de dag van het concert en bij wijze van geschenk mocht je zelf je favoriete programma bepalen. Wat krijgen we te horen?

VANBECKEVOORT: 'Met Chopin en Liszt koos ik voor muziek die mee de basis vormt van wat een pianist van vandaag moet kunnen. Van Liszt zal ik onder meer de *Tarantella* uit *Venezia e Napoli* spelen. Grote virtuositeit wordt er gecombineerd met een heel gevoelig middendeel. Onbewust streef ik altijd wel een dergelijk evenwicht na. Imponeren via louter virtuoos vingerwerk is niet aan mij besteed. Wat mij betreft moet een concert een hogere ervaring kunnen opleveren. Als luisteraar moet je voor eventjes van de wereld kunnen verdwijnen. Dat neemt niet weg dat soms duizelingwekkend virtuoze muziek van Liszt erg leuk om spelen is. Je voelt dat deze componist werkelijk alle hoeken van het klavier als zijn broekzak kende.'

plaats voor mijn plezier

Ik stelde een concert samen met voor elk wat wils: zowel wie graag snelle vingers ziet, als wie houdt van innige emotionaliteit, zal aan zijn trekken komen. Behalve muziek van Liszt, speel ik ook een aantal nocturnes van Chopin.'

Hoe ziet jouw repertoire er verder uit?

VANBECKEVOORT: 'Na de concertenmarathon die op de Elisabethwedstrijd volgde, had ik echt nood aan een stevige uitbreiding van mijn repertoire. Als laureaat van de wedstrijd, kom je natuurlijk in de eerste plaats terecht op Belgische concertpodia en natuurlijk kan je daar niet jaar na jaar dezelfde muziek uitvoeren. Organisatoren spelen graag in op de actualiteit. Zo zorgt de tweehonderdste verjaardag van Liszt in 2011 er nu al voor dat ik mijn Lisztrepertoire gevoelig aan het uitbreiden ben. Erg spannend wordt natuurlijk de CD-opname van Liszts twee pianoconcerti met het Brussels Philharmonic Orchestra. De muziek van Beethoven vormt een soort

rode draad door mijn leven. Ik weet zeker dat ik zijn sonates altijd zal blijven spelen. Beethovens muziek is onuitputtelijk rijk en veelzijdig. Zo hou ik zowel van de gebalde emotie die uit zijn trage sonatedelen spreekt, als van zijn flitsend snelle en soms weerbarstige slotdelen. Noem Beethoven gerust mijn veilige thuishaven. Daarnaast heb ik ook wel andere favoriete componisten. Maar het valt me op dat een componist in wiens muziek je je verdiept, wel vaker je favoriete componist van het ogenblik wordt.'

En wat brengt de toekomst?

VANBECKEVOORT: 'Behalve van solo piano-muziek, hou ik ook erg van kamermuziek. Met anderen repeteren en concerneren is echt fantastisch. Zo speel ik onder meer geregeld samen met het Kryptos Quartet en met de klarinettist Vlad Weverberg. Wat 2011 betreft, kijk ik ook erg uit naar de tournee die ik samen met jazzpianist Jef Neve zal maken. We hebben een leuk

programma samengesteld waarin we elkaars werelden verkennen en jazz en klassiek op een nogal onvoorspelbare manier met elkaar combineren. Meer wil ik nog niet verklappen!

Dat muziek een universele taal is, staat me toe om ook af en toe een stapje in de wereld te zetten. Zo staan voor de nabije toekomst concerttrips naar Zwitserland, Mallorca en het Midden-Oosten op het programma. Grootse toekomstdromen heb ik niet echt. Ik ben een realist met een gezonde ambitie. Kwantiteit streef ik zeker niet na. Wat ik doe, wil ik absoluut ook goed doen.' ■

ELISE SIMOENS

Meer info over het concert van Liebrecht Vanbeckevoort in kasteel d'Ursel vind je in de agenda op pagina 15.

www.liebrechtvanbeckevoort.com

SCHERMEN als een

Naast musiceren, dansen en paardrijden hoorde ook schermen bij een adellijke opvoeding. Binnenkort kan je in Hingene opnieuw leren chargeren, pareren en riposteren als een echte cavalier.

Het gebruik van wapens bij de jacht of in oorlogssituaties werd al vroeg uitgebreid tot wedstrijden. Al in de Oudheid waren er scholen waar het hanteren van wapens werd aangeleerd. Bij de eerste Olympische Spelen in 776 v.C. stond er zwaardvechten op het programma en in de Romeinse arena's bekampten gladiatoren elkaar met de typische korte steekzwaarden. Tijdens de middeleeuwse toernooien vchten geharnaste ridders met grote, lange en zware wapens. De hele gevechtstechniek steunde dan ook meer op brute kracht dan op lenigheid en vaardigheid.

Pas op het einde van de 15de eeuw kwam daar verandering in. Door de opkomst van de vuurwapens verloren blanke wapens en harnassen hun militaire functie. Het zware slagzwaard werd vervangen door het rapier: lang, smal en scherp. Met het rapier kwam er ook een nieuwe, meer verfijnde schermtechniek. Spaanse en vooral Italiaanse 'maîtres d'armes'

publiceerden handboeken met de basisbeginselen en oefeningen van deze nieuwe stijl. Ze waren gewilde lesgevers en maakten furore aan het Franse hof. Samen met de schermkunst geraakte ook het duel wijdverspreid.

In de 17de en vooral de 18de eeuw werd de Franse schermtechniek verder verfijnd. Het rapier werd geleidelijk vervangen door de elegantere 'épée de cour' of hofdegen. De snellere bewegingen maakten het lesgeven voor de schermleraar echter veel gevaarlijker. Zo ontstond het floret, een korter en lichter oefenwapen met op de punt een bolletje dat op een bloem lijkt ('fleuret'). De schermtechniek evolueerde: het was niet meer de bedoeling om de tegenstander te kwetsen, maar wel om hem licht te beroeren, zonder de kleding te beschadigen. Schermen werd formeler en sierlijker, het werd een kunst die elke edelman zich eigen moest maken.

edelman

Op zaterdag 25 september geeft 'maître d'armes' Vic Hartog een initiatie historisch schermen. 'Het is natuurlijk niet evident om alle bewegingen en technieken op zo'n korte termijn aan te leren. Daarom werk ik vooral met de principes van het spektakelschermen: 'escrime artistique' in het Frans of 'Bühnenfechten' in het Duits. Het gaat daarbij meer om een choreografie dan om een gevecht. De ene schermer weet precies wat de ander gaat doen en anticipeert daarop. Alleen goed geoefende partners kunnen zich wagen aan geïmproviseerd vrij spel.' 'Tijdens de cursus starten we met de basistechniek: veiligheid, voetenwerk en ontwijkingen. Dan volgen steken, parades en ripostes en leren we ontwapenen en verwonden. Met die ingrediënten maken we dan een gevecht volgens een vaste choreografie. Spektakelschermen herken je aan de grote bewegingen en de tempowisselingen. Je wekt vooral een indruk van

kracht, eerder dan van snelheid. Te snelle acties zijn niet goed zichtbaar voor het publiek, dat meestal van op een veilige afstand toekijkt. Snellere acties worden hier en daar ingebouwd als climax. Bewegingen in de ruimte is zeker zo belangrijk als de actie met het wapen. En het is natuurlijk niet de bedoeling om elkaar echt te raken.' ■

KOEN DE VLIAGER-DE WILDE

Kasteel d'Ursel

PRAKTISCHE INFO

Zaterdag 25 september 2010
10 tot 17 uur
30 euro (inclusief lunch)

Inschrijving op 03 820 60 11 of via
kasteeldursel@admin.provant.be.

Het aantal plaatsen is beperkt!
Voor dames en heren vanaf 16 jaar!

Bij mooi weer vindt de schermles plaats op de grasvelden voor het kasteel, bij slecht weer wordt er uitgeweken naar een van de bijgebouwen. De leraar brengt voor iedereen een floret mee. Losse of goedzittende sportkledij is aangeraden.

Stilte alstub

Waarom stilte belangrijk is

Heb je er al eens op gelet met hoeveel geluiden je dagelijks te maken krijgt? Een zoemende pc, een luidruchtige radio, voorbijrazend verkeer, vliegtuigen... Je staat er niet meer bij stil... tot het geluid plots wegvalt. Dan pas voel je hoe weldadig stilte is voor lichaam en geest. Het is ondertussen wetenschappelijk bewezen: rust en groen hebben een positief effect op je gezondheid. In een Vlaanderen dat steeds meer verstedelijkt, is er een toenemende nood aan plekken waar we kunnen ontkomen aan de dagelijkse stress.

'We beleven een tijd waarin almaar meer mensen stilte opzoeken om rust te vinden of zich te herbronnen. Uiterlijke stilte is niet noodzakelijk, maar blijkt voor velen wel een mogelijke opstap naar innerlijke stilte en rust. Stilte beleven, is proeven van het leven in al zijn facetten. Proeven vergt aandacht, betrokkenheid en stilzwijgen. Het is een intiem gebeuren. Wie de stilte binnenwandelt, krijgt oog voor de samenhang van de dingen. Het beleven van stilte leidt als vanzelf tot zorgzame aandacht voor de mens en zijn omgeving. Stilte, rust en ruimte kunnen

tal van kwaliteiten versterken in verschillende maatschappelijke domeinen: luistervermogen, verzoeningsgezindheid, esthetisch vermogen, ecologisch bewustzijn, gezondheid... Stilte is een creatieve bron.

Stiltebeleving kan bijdragen tot individueel engagement en sociale betrokkenheid!'

Dirk Sturtewagen
coördinator WAERBEKE,
sociaal-culturele beweging
rond stilte en leefkwaliteit

Wat is een stiltegebied?

Plekken in Vlaanderen waar het nog stil is en je hoofdzakelijk natuurlijke geluiden hoort, zijn zeer zeldzaam. Deze gave geluidslandschappen krijgen de naam *stiltegebieden*. Ze zijn er voor het welbevinden van de mens. Je kan er tot rust komen en ontsnappen aan de drukte van elke dag. Het is niet zo dat er in stiltegebieden helemaal geen geluiden zouden zijn. Wel kan je er een aangenaam geheel van geluiden ervaren. In een stiltegebied in een landelijke omgeving overheersen natuur-

lieft

lijke geluiden. Je hoort er het ruisen van bomen, het kabbelen van water, het tsjirpen van krekels, het loeien van koeien... Ook geluiden van bewoners, bezoekers, landbouw, natuur of bosbeheer, maken deel uit van het geluidsklimaat in een stiltegebied.

Ook in een stedelijke omgeving kan je stiltegebieden vinden. Denk maar aan begijnhoven en grote parken, waar je zowel natuurlijke geluiden als geluiden van menselijke oorsprong aantreft.

GEZINSHAPPENING IN STILTEGEBIED BORNEM

Noteer alvast zondag 19 september 2010 in je agenda. Op die dag wordt het stiltegebied in Bornem officieel geopend met een gezinshappening in de Notelaer in Hingene. Jong en oud kunnen er deelnemen aan activiteiten en workshops rond stilte. Je kan er de stilte echt beleven met al je zintuigen of tijdens een wandeling met een stiltegids. Een aantal kenners vertellen je alles over het belang van stilte en je kan er heerlijk ontspannen.

Samenwerken rond stilte

In de jaren 1980 groeide het besef dat de nog resterende *stille gebieden* in Vlaanderen aandacht verdienen, gekoesterd en gevrijwaard moeten worden. Eerst moest men deze gebieden opzoeken en afbakenen.

In 1994 begon de speurtocht naar de stiltegebieden in Vlaanderen. Een aantal provincies maakte een geluidskaart op. Op basis van deze gegevens werden tot nu toe een 20-tal gebieden uitgebreid onderzocht op hun stilte kwaliteiten.

Uit grondig onderzoek eind jaren negentig bleek dat het op de grens van Zuid-Oost-Vlaanderen en het zuidwestelijke deel van Vlaams-Brabant niet alleen 's nachts, maar ook overdag uitzonderlijk stil kan zijn. De betrokken overheden (gemeenten, provincies, Vlaamse Gewest) besloten om dit gebied als pilootproject rond stilte en rust te erkennen. Ze riepen het 28 km² grote Stiltegebied Dender-Mark uit tot het eerste officiële in Vlaanderen. Langsheen vier onderling verbonden wandellussen die de naam Stiltepad meekregen, kan je het hele gebied verkennen.

Uit dit proefproject ontstond het idee om een kwaliteitslabel te ontwikkelen voor alle andere waardevolle stille gebieden in Vlaanderen. Gemeenten en provincies die willen werken rond stilte kunnen voortaan dit *Kwaliteitslabel Stiltegebied* voor een bepaalde streek aanvragen. Dit kwaliteitslabel heeft enkel een sensibiliserende bedoeling en houdt wettelijke geen beperkingen in. Op basis van een aantal criteria die getoetst worden tijdens een akoestisch onderzoek, kan een gebied 1 tot 3 sterren krijgen.

Ondertussen kwamen al heel wat andere activiteiten en acties rond stilte en rust op gang. Zo stond Bornem mee aan de wieg van www.portaalvandestilte.be. Deze portaal-site werd op Gedichtendag 2007 opgestart. In datzelfde jaar organiseerde Bornem een info- en wervingsavond onder de titel 'Stilte, iedereen mag het horen' en nam de gemeente deel aan de landelijke wedstrijd *Fotografie van de stilte*.

Stiltegebied in Bornem

In Bornem werken de provincie Antwerpen, de gemeente Bornem en het Regionaal Landschap Schelde-Durme samen met het lokale stilteplatform om in 2010 de polders van Bornem te laten erkennen als stiltegebied. Dit stilteplatform is een werkgroep van een twintigtal lokale vrijwilligers uit diverse domeinen (welzijn, gezondheid, milieu, cultuur, onderwijs...).

Het stiltegebied in Bornem bevindt zich in Hingene, Weert en Wintam met een totale oppervlakte van 14 km² en een geluidsniveau van 35 à 40 decibel. Dit gebied bevindt zich aan de oevers van de Schelde en is opgedeeld in twee deelgebieden:

- gebied ten noorden van Branst tussen Oude Schelde en Schelde (circa 5,9 km²)
- gebied van de Oudebroekpolder, Scheldelandpolder, Hingenebroekpolder en Buitenland (circa 8,4 km²).

Het landschap is er gekenmerkt door open water, broekbossen en natte gras- en hooilanden. Er staan ook heel wat populieren die rustgevend ritselen tijdens de zomermaanden.

De gemeentediensten stelden inmiddels een inventarisatiedossier op dat een positief advies kreeg van de provincie Antwerpen. Vervolgens werden er geluidsmetingen uitgevoerd die nu ook aan de akoestische criteria getoetst zijn. In september 2010 krijgt dit gebied als eerste in de provincie Antwerpen en als tweede in Vlaanderen het *Kwaliteitslabel Stiltegebied*. ■

ELS DEVER

Regionaal Landschap Schelde-Durme

VOOR MEER INFORMATIE

Regionaal Landschap Schelde-Durme:
www.rlsd.be.
Gemeente Bornem: www.bornem.be.

Wil je aansluiten bij het stilteplatform Bornem, contacteer dan de gemeentelijke milieudienst (milieu@bornem.be of 03 890 69 22) of cultuurdienst (cultuur@bornem.be of 03 890 69 49)

OPEN Monumentendag

De vier elementen

Op zondag 12 september 2010 stelt Open Monumentendag scherp op de onstuimige relatie van de mens met de vier elementen: water, vuur, aarde en lucht. Van in de prehistorie tot vandaag zijn de elementen altijd tegelijk vriend en vijand geweest. We hebben er gebruik van gemaakt, ze in goede banen geleid, ervan genoten en ze bestreden.

Tijdens Open Monumentendag in Bornem zoemen we enerzijds in op de waterhuishouding van het landschap, met zijn dijken, greppels en sloten. Anderzijds belichten we ook hoe de familie d'Ursel de elementen naar zijn hand zette om te kunnen genieten van het kasteelpark en het paviljoen aan de Schelde.

De Open Monumentendag speelt zich af op vier locaties in het Hingense poldergebied: het kasteel d'Ursel, de Havesdonckhoeve, het paviljoen Notelaer en het gemeentehuis. Ze worden met elkaar verbonden door een wandelroute.

KASTEEL D'URSEL

De tuinen van Hingene

Bijgestaan door internationale ontwerpers heeft vrijwel elke hertog het kasteeldomein aangepast aan de heersende wooncultuur en mode. Deze tentoonstelling geeft een overzicht van die fascinerende evolutie van een Vlaamse renaissancetuin, over een Franse baroktuin tot een Engels landschapspark.

Speuren in de tuin van de hertog

Een uitgestippelde route leidt je langs de meest boeiende en voordien soms minder toegankelijke plekje op het kasteeldomein. Bij de wandeling hoort ook een invulbrochure, met een leuke mix van doe-activiteiten en weetjes over het park, het kasteel en zijn vroegere bewoners. De wandeling is geschikt voor kinderen van 6 tot 12 jaar.

DE NOTELAER

Audiotour

De Notelaer is het 18de-eeuwse paviljoen van de familie d'Ursel. Het ligt midden in de groene polders met uitzicht op de Schelde. Hertogin Flore d'Arenberg en veerman Pieter Van Houwenhove begeleiden je op ontdekkingsstocht doorheen het paviljoen en de omgeving.

Een spel van water, aarde, vuur en lucht

Vanuit de koepel in het ronde salon keken Neptunus, Jupiter, Apollo en Cybele toe hoe de adellijke dames, heren en kinderen hun tijd verdreven met dansen en spelen. Aan de hand van een spel met creatieve opdrachten voor jong en oud ga je bij hen op bezoek. Het spel werd uitgewerkt door De Veerman, een organisatie voor kunsteducatie.

Meer info: www.notelaer.be of 03 889 69 20

HAVESDONCKHOEVE

Ons Klein-Brabants Boerenerf

De Havesdonckhoeve is een museum waarin oud landbouwalaam en volkshuisraad uit eigen streek zijn ondergebracht. Je kan er ook de authentieke houtoven in het bakhuis aan het werk zien en proeven van versgebakken brood en speculaas.

Afwateringssluis

In de Middeleeuwen werden de gebieden langs de Scheldeoever ingedijkt en ontbost om ze te gebruiken als vruchtbare akkergrond. De oude afwateringsluis werd in 1984 werd afgebroken en in 1989 in de Havesdonckhoeve heropgebouwd. Een dvd leert je meer over de werking van sluis.

Meer info: havesdonckhoeve@skynet.be of 03 889 18 47

GEMEENTEHUIS HINGENE

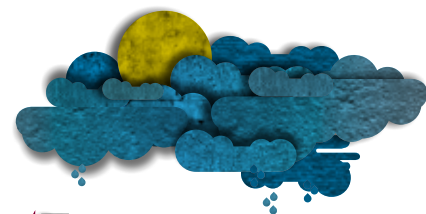
Met zijn ligging aan de Schelde heeft Bornem een uitgesproken waterrijk landschap. In het gemeentehuis verneem je meer over de waterhuishouding van de polders en hoe die al eeuwen beheerd wordt door de dijkgraven en -gravinnen.

Meer info: els.snackaert@bornem.be of 03 890 69 49

Holder de polderwandeling langs de vier locaties

Tijdens een wandeling ervaar je hoe het polderlandschap van Hingene, met zijn vele restanten van de overstromingsgeschiedenis, vecht tegen wind en water. De route verbindt de vier locaties van de Open Monumentendag in Bornem en loopt langs de Klein-Brabantse wandelknooppunten. Wandelkaartjes zijn beschikbaar op de deelnemende locaties.

Meer info over de Open Monumentendag in Bornem vind je op www.bornem.be

OPEN
Monumentendag
ZONDAG 12.09.2010 Vlaanderen

AGENDA

Ensemble Walter Boeykens & gitaartrio Los Del Trè

Zondag 15 augustus, maandag 16 augustus
20 uur · 16/14 euro

De agenda van klarinettist Walter Boeykens is net iets meer gevuld dan die van de gemiddelde zeventiger. Zo staat hem van 15 tot 22 augustus de inmiddels vijftiende editie van het Bornemfestival te wachten. De openingsconcerten vinden traditiegetrouw plaats in kasteel d'Ursel. Deze keer krijgen Walter Boeykens (klarinet), Marjeta Korosec (viool), Eric Baeten (viool), Thérèse-Marie Gilissen (altviool) en Ilya Laporev (cello) het gezelschap van het gitaartrio Los Del Trè en van dochter Anne Boeykens als klarinetsoliste.

Nadien volgen nog concerten in de kerk van Mariekerke, het paviljoen de Notelaer en de Sint-Bernardusabdij. De blikvanger is ongetwijfeld 'special guest' Jef Neve, die zorgde voor een 'Creatie voor 15 jaar Bornemfestival Walter Boeykens'.

Programma

Oriental Rêverie van Glazoenov

Diverimento KV 136 van Mozart

Duo Concertant voor twee klarinetten en strijkers van Baermann

Michelangelo 70, Soledad en Primavera porteño van Piazzolla

Fin de Siglo van Pujo

Las Presencias nr. 6, Jeromita Linares van Guastavino

Info en reservatie

CC Ter Dilft

03 890 69 30

www.terdilft.be

Scala & Kolacny Brothers

Vrijdag 27 augustus · 21 uur · 10 euro

Lees meer op pagina 4 en 5

Info en reservatie

terranova.provant.be

03 338 95 85 (Info Cultuur)

Walter Boeykens

Open Monumentendag

Zondag 12 september · 10 tot 18 uur · gratis

Lees meer op pagina 15.

Info

www.openmonumenten.be

Dansen als een edelman

Zaterdag 18 september, 23 oktober en
20 november · 10 tot 17 uur
25 euro per dag (inclusief lunch)

Wie zegt dat hij (nog) niet dansen kan, wordt dit najaar verwacht in het kasteel. In de statige inkomhal leren dansmeesters Ingolf Collmar en Veerle Fack je de passen en figuren van een hele reeks achttiende-eeuwse contredansen. Deze gezelschapsdansen waren bijzonder populair in heel Europa en werden stijlvol gedanst op elk bal. Ook dames en heren zonder danservaring of -partner zijn van harte welkom.

Deze cursus is de ideale voorbereiding voor het tweede Winterbal op 11 december: een echt historisch bal, compleet met kostuums, dansmeesters en muziekensemble.

Info en reservatie

Stichting Klassieke Dans

info@stichtingklassiekedans

0498 36 61 71 of 03 776 10 04

Schermen als een edelman

Zaterdag 25 september · 10 tot 17 uur · 30 euro
(inclusief lunch)

Lees meer op pagina 10 en 11.

Info en reservatie

Kasteel d'Ursel

Steinwayrecital met Liebrecht Vanbeckevoort

Zondag 26 september · 11 uur · 14 euro

Lees meer op pagina 8 en 9.

Programma

Ludwig van Beethoven: *Sonata nr. 13 in Es, opus 27 nr. 1 quasi una fantasia*

Frédéric Chopin: *2 Nocturnes, opus 55*
Fantaisie-Improptu in cis, opus 66 posth.
Ballade nr. 4 in f, opus 52

Franz Liszt: *Liebesträume nr. 3 in As, S. 541*
'Tarantella' (uit Venezia e Napoli, S. 159)

Info en reservatie

Kasteel d'Ursel

deFilharmonie chambreert · pianokwintet

Zondag 10 oktober · 11 uur · 14 euro

Beestig heet volgens de heer Van Dale:
1. (bn.), als (van) een beest; 2. (bw. van graad),
(inform.) zeer, onbeschaamd.

Dat is alvast buiten Franz Schubert gerekend. Zijn *Forellenkwintet* heeft precies het tegendeel in petto: oeverloos elegante melodieën, graf-fineerd samenspel en fascinerende harmonieën. Als prelude tot deze beestachtig goede muziek: Japanse vogels in een Shakespeariaanse tuin.

Miki Tsunoda (viool), Sander Geerts (altviool), Marc Vossen (cello), Christian Vander Borghet (contrabas) en Caroline Almonte (piano).

Programma

Garden scene (uit: *Much ado about nothing*, op. 11) van Korngold

Birds in warped time II van Somei Satoh

Pianokwintet in A, D 667, 'Forellen-Quintett' van Schubert

Info en reservatie

Kasteel d'Ursel

BEELDBANK

De beeldbank van kasteel d'Ursel bestaat uit een grote verzameling oud en nieuw beeldmateriaal. Op deze pagina publiceren we telkens een unieke afbeelding uit dit archief. Aan de hand hiervan ontdek je verrassende details over de geschiedenis van het kasteel en zijn bewoners.

Twintigste Kasteelfeesten

Op 22 en 23 mei waren er opnieuw Kasteelfeesten in Hingene. Gespreid over twee dagen kwamen bijna vijfduizend bezoekers meevieren met hertog Charles d'Ursel. Onder een stralende hemel vonden ze prachtig uitgedoste edellieden, soldaten, artiesten en muzikanten, koetsen en paarden.

Na een afsluitende parade werd alles in gereedheid gebracht voor het opstijgen van de luchtballon van de gebroeders Montgolfier. Helaas waaide de wind richting de luchthaven van Zaventem: de ballon werd dus wel opgeblazen, maar mocht niet opstijgen.

Een uitgebreide fotoreportage vind je op www.kasteeldursel.be. Het is de bedoeling om elke twee jaar Kasteelfeesten te organiseren tijdens het pinksterweekend.

De volgende editie zou dan plaatsvinden op 26 en 27 mei 2012.

Madame Mirabelle – Lilith